

RIKSDAGENS SVAR 199/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av sjukförsäkringslagen samt 14 och 15 § lagen om rehabiliteringspenning

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av sjukförsäkringslagen samt 14 och 15 § lagen om rehabiliteringspenning (RP 171/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 45/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har godkänt följande uttalanden:

1. Riksdagen förutsätter att regeringen utreder möjligheterna att justera nivån på minimidagpenningen enligt sjukförsäkringen i samband med budgetpropositionen för 2003.
2. Dessutom förutsätter riksdagen att regeringen utreder om rätten till folkpension på samma sätt som enligt arbetspensionslagstiftningen bör inträda utan krav på maximal sjukdagpenningssperiod när det är uppenbart att arbetsoförmågan är bestående.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 4 a § 1 mom., 18 a och 18 b §, 19 § 7 mom., 23 g § 3 mom. och 75 § 3 mom.,

dessalagrum sådana de lyder, 4 a § 1 mom. i lag 781/1994, 18 a § och 19 § 7 mom. i lag 1500/1995, 18 b § i sistnämnda lag och i lag 640/2001, 23 g § 3 mom. i lag 1192/1990 samt 75 § 3 mom. i nämnda lag 640/2001, som följer:

4 a §

Vad denna lag föreskriver om dagpenning vid arbetsoförmåga till följd av sjukdom skall i till-

lämpliga delar även iakttas i fråga om dagpenning som avses i 27 § 1 mom. lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986) och 18 § 2 mom.

lagen om användning av mänskliga organ och vävnader för medicinska ändamål (101/2001).

— — — — —

18 a §

Har den försäkrade under de fyra månaderna innan arbetsoförmågan börjar fått arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984), sysselsättningsstöd under arbetspraktik enligt 9 kap. sysselsättningsförordningen (1363/1997), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd (1542/1993) eller utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990), är den dagpenning som på grund av arbetsoförmåga skall betalas till honom eller henne minst 86 procent av beloppet av den arbetslöshetsdagpenning, det sysselsättningsstöd, det arbetsmarknadsstöd eller det utbildningsstöd som har betalats till honom eller henne. När beloppet av arbetslöshetsdagpenningen, arbetsmarknadsstödet eller utbildningsstödet räknas ut beaktas inte

1) lön och annan arbetsinkomst som avses i 17 och 18 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

2) lön och annan arbetsinkomst som avses i 18 § lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, eller

3) förmåner som avses i 27 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa och som enligt 27 § i denna lag skall dras av från dagpenningen.

Har den försäkrade under de fyra månaderna innan dagpenningen börjat löpa fått studiepenning eller vuxenstudiepenning enligt lagen om studiestöd utgör den dagpenning som betalas till honom eller henne med anledning av arbetsoförmåga minst en tjugofemtedel av månadsbeloppet av studiepenningen eller vuxenstudiepenningen som har betalats till honom eller henne.

Har den försäkrade under de sex månaderna innan dagpenningen börjat löpa fått rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning, skall dagpenningen uppgå till minst beloppet av denna rehabiliteringspenning. Har den försäkrade under motsvarande tid fått rehabiliteringspenning enligt en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 §

4 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961) utgör den dagpenning som betalas till den försäkrade minst en tjugofemtedel av månadsbeloppet av rehabiliteringspenningen som har betalats till den försäkrade. Härvid beaktas dock inte den förhöjning på 10 procent som avses i 15 § lagen om rehabiliteringspenning och inte heller den förhöjning på 33 procent som avses i en lag, ett pensionsreglemente eller en pensionsstadga som nämns i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare.

18 b §

Då av sjukdom föranledd arbetsoförmåga oavbrutet har varat minst 55 dagar betalas i dagpenning minst 10,09 euro.

En försäkrad som under de tre månader som omedelbart föregått arbetsoförmågan av någon orsak som beror på honom eller henne själv har varit utan eget eller annans arbete har utan hinder av 15 § 1 mom. rätt till dagpenning på 10,09 euro, när arbetsoförmågan oavbrutet har varat minst 55 dagar.

Om det vid arbetsoförmågans inträde när rätten till dagpenning första gången avgörs är uppenbart att arbetsoförmågan kommer att vara minst den maximitid som nämns i 19 § 3 mom. i denna lag, har den försäkrade omedelbart rätt till dagpenning enligt 1 och 2 mom. efter den självrisktid som avses i 19 § 1 och 2 mom. Om arbetsoförmågan dock börjar på nytt inom 30 dagar efter den dag för vilken senast betalades dagpenning så att dagpenning betalas från och med följande vardag efter arbetsoförmågans inträde, betalas dagpenning i enlighet med 1 och 2 mom., om den oavbrutna arbetsoförmågan på 55 dagar ingår i den föregående arbetsoförmögenhetsperioden.

19 §

— — — — —

Vid tillämpningen av denna paragraf skall till de dagar för vilka dagpenning utbetalts även hänföras de dagar för vilka den försäkrade med stöd av 14 och 15 § samt 1 och 2 mom. i denna paragraf har rätt till dagpenning, även om sådan på grund av betalningsbegränsningarna i denna

lag inte utbetalts till honom eller henne, samt de dagar för vilka dagpenning inte betalas på grund av att arbetsinkomsternas belopp understiger det minimibelopp som avses i 16 § 1 mom. Till dagar för vilka dagpenning utbetalts räknas också de dagar för vilka rätt till dagpenning inte föreligger på grund av att den försäkrade under de tre månader som omedelbart föregått arbetsoförmågan av någon orsak som beror på honom eller henne själv har varit utan eget eller annans arbete.

23 g §

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om när ett kemiskt ämne, strålning, en smittsam sjukdom eller någon annan motsvarande omständighet som hänför sig till den försäkrades arbetsuppgifter eller förhållandena på den försäkrades arbetsplats kan bedömas äventyra den försäkrades eller fostrets hälsa samt om vilka utredningar som skall företas vid ansökan om särskild moderskapspenning.

75 §

Överstiger i 16 § nämnda arbetsinkomster hela euro, skall den överskjutande delen lämnas obeaktad.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Lagens 23 g § träder dock i kraft redan den 1 januari 2002.

Har den försäkrade varit arbetsoförmögen när lagen träder i kraft beaktas också den arbetsoförmåga som omedelbart föregick ikraftträdandet, när den tid för arbetsoförmåga som avses i 18 b § 1 och 2 mom. och betalningsdagarna enligt 19 § 7 mom. sista meningen räknas.

Om arbetsoförmåga eller rätt till förmån inträtt innan denna lag träder i kraft, tillämpas 18 a § sådan den lyder vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 14 och 15 § lagen om rehabiliteringspenning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991) 14 och 15 §, sådana de lyder, 14 § delvis ändrad i lagarna 1503/1995 och 642/2001 och 15 § i sistnämnda lag, som följer:

14 §

Rehabiliteringspenningens belopp

Rehabiliteringspenningen är lika stor som den dagpenning enligt sjukförsäkringslagen som re-

habiliteringsklienten hade varit berättigad till om han eller hon hade blivit arbetsoförmögen när rehabiliteringen började.

Rehabiliteringspenningen är alltid minst lika stor som den dagpenning som avses i 18 b § sjukförsäkringslagen.

15 §

Rehabiliteringspenningens belopp för den som fått arbetslöshetsdagpenning, arbetsmarknadsstöd, sysselsättningsstöd, utbildningsstöd eller studiepenning

Om en rehabiliteringsklient under de fyra månaderna innan rehabiliteringspenningen började löpa fick arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984), sysselsättningsstöd under arbetspraktik enligt 9 kap. sysselsättningsförordningen (1363/1997), arbetsmarknadsstöd enligt lagen om arbetsmarknadsstöd, utbildningsstöd enligt lagen om arbetskraftspolitisk vuxenutbildning (763/1990),

studiepenning eller vuxenstudiepenning enligt lagen om studiestöd (65/1994), skall när rehabiliteringen börjar i rehabiliteringspenning betalas minst det eurobelopp som avses i 18 a § sjukförsäkringslagen, ökat med 10 procent.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2002.

Bestämmelsen i 14 § 2 mom. i denna lag skall tillämpas på rehabiliteringspenning som betalas för tiden efter ikraftträdandet.

Om rätten till rehabiliteringspenning har inträtt innan denna lag träder i kraft, skall 15 § tillämpas sådan den lyder vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 7 december 2001
